

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ขณะอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของคุณ คงอยู่อย่างบริสุทธิ์เช่นดอกบัวสำหรับชาติเกิดสุดท้ายนี้ จดจำพ่อผู้เดียว นี่คือการเพียรพยายามที่แฝงตัว

คำถาม: ลูกมีประสบการณ์ของสิ่งใดที่ตรงข้ามกันอย่างชัดเจนมาก เมื่อลูกได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้แล้ว?

คำตอบ: ในหนทางบักดีลูกเร่ร่อนจากประตูหนึ่งไปสู่ประตูหนึ่งและต้องล้มลุกคลุกคลานในการแสวงหาพระเจ้า เวลานั้นลูกได้พบ ท่านแล้ว ลูกก็ยังมีเมตตาต่อผู้คนที่น่าสงสารที่ยังคงเร่ร่อนเพื่อแสวงหาหนทาง บาบ่าได้ทำให้ลูกเป็นอิสระจากการเร่ร่อนไปทั่ว ลูกกำลังเตรียมตัวกลับไปพร้อมกับباب่า

เพลง: ผู้คนของวันนี้อยู่ในความมืดมิด..

โอม ซานติ ด้านหนึ่งผู้ทำบักดีกำลังจดจำพระเจ้า และอีกด้านหนึ่ง ลูกๆ ดวงวิญญาณได้รับดวงตาที่สามแล้ว นั่นคือ ลูกดวงวิญญาณรู้จักพ่อแล้ว พวกเขาพูดว่าพวกเขายังคงเร่ร่อนไปทั่ว ลูกไม่ได้เร่ร่อนอีกต่อไป มีความแตกต่างกันอย่างยิ่ง! พ่อกำลังทำให้ลูกพร้อมเพื่อกลับบ้านกับท่าน ผู้คนเร่ร่อนไปทั่วเพื่อหาครูและสถานที่จาริกแสวงบุญและงานออกธำนาช การเร่ร่อนของลูกในเวลานี้ได้จบสิ้นแล้ว ลูกๆ รู้ว่าพ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกเป็นอิสระจากการเร่ร่อนนั้น พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกในวงจรที่แล้ว และในเวลานี้ท่านกำลังสอนลูกเช่นเดียวกัน ลูกรู้ว่าลูกกำลังมีชัยชนะเหนือกิเลสทั้งห้า มีคำกล่าวไว้ว่า: ผู้ที่มีชัยชนะเหนือมายา มีชัยชนะเหนือโลก กิเลสทั้งห้าถูกเรียกว่า มายา ราวัน มายาคือ ศัตรู มายาไม่ใช่ความมั่งคั่งหรือทรัพย์สินสมบัติ ลูกต้องเขียนว่า: กิเลสทั้งห้าคือ มายา ราวัน แล้วผู้คนก็จะเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น มิฉะนั้น พวกเขาจะไม่อาจเข้าใจสิ่งนั้นได้ ผู้ที่มีชัยชนะเหนือมายา มีชัยชนะเหนือทั้งโลก ที่นี้ ไม่มีเรื่องของยาดาวาสหรือมราวัส เทพหรือปีศาจ นี่ไม่ใช่สงครามทางกาย ได้มีการจดจำว่า ด้วยการเอาชนะมายา ราวัน ด้วยพลังโยคะ ลูกจะกลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือทั้งโลก ลูกๆ รู้ว่าโลกถูกเรียกว่าจกัต (โลก) ผู้เป็นนายของโลกมาเพื่อช่วยลูกให้มีชัยชนะเหนือโลก ท่านผู้เดียวคือ ผู้ทรงอำนาจ ผู้เดียวที่เต็มไปด้วยทุกพลัง ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ ว่าบาปของลูกจะถูกเผาด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้น สิ่งหลักคือ การจดจำระลึกถึง ด้วยการคงอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกจะไม่กระทำบาปใดๆ และลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุข พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้มาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ แล้วเหตุใดเราควรจะทำบาปอีกเล่า? ลูกต้องดูแลตนเอง มนุษย์นั้นมีสติปัญญาใช่ไหม? ไม่มีเรื่องของมารบราลาล ในสิ่งนี้ เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างยิ่งที่จะจดจำพ่อเพื่อที่จะมีชัยชนะเหนือกิเลสทั้งห้า ใช่ สิ่งนี้ต้องการความเพียรพยายามและเวลา มายานำพายุมาครั้งแล้วครั้งเล่าเพื่อพยายามดับเปลวไฟของลูก แต่ไม่มีเรื่องของมารต่อสูรบราใดๆ ในสิ่งนี้ นั่นคืออาณาจักรของเหล่าเทพ ไม่มีปีศาจใดคงอยู่ที่นั่น พวกเราคือ บราห์มิน สิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ของบราห์มา ผู้ที่เป็นของสกุลบราห์มินเท่านั้นที่คิดว่าตนเองเป็นบราห์มิน พ่อทางจิตนี้และให้ความรู้แก่เราผู้เป็นจิตวิญญาณ ผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีการกิเลสสำหรับทุกคน ท่านคือผู้เดียวที่ก่อตั้งสวรรค์ ลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมาก ผู้ที่อยู่ต่างแดนจะมาเพื่อรับรู้ว่า เหล่านี้คือบราห์มากุมารและกุมารีเดียวกันนั้นจากซินด์ ผู้ที่พูดว่าพวกเขาจะสร้างดินแดนสุขาวดีอย่างแน่นอนด้วยการทำตามศรัทธา ดวงวิญญาณพูดสิ่งนี้ผ่านร่างกาย ดวงวิญญาณได้ยินสิ่งนี้และทำตามการกำหนด พ่อมาทุกๆ วงจรและแสดงหนทางนี้ให้แก่ลูก พ่อแฝงตัว ไม่มีผู้ใดรู้สิ่งนี้ ได้มีการอธิบายสิ่งนี้แก่นุชย์มากมาย แต่ทั้งที่เป็นเช่นนั้นก็มีเพียงกำมือเดียวจากหลายพันล้านคนเท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งนี้ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกมีบทบาทรอบตัว พ่อได้อธิบายว่าลูกเท่านั้นที่ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร ไม่มีใครนอกจากลูกๆ ชาวบาร์ดที่เรียกตนเองว่าฮินดูสามารถประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรได้ ไม่ว่าเราจะให้ชื่อใดแก่ตนเองก็ตาม พวกเขายังคงจดทะเบียนให้เราเป็นฮินดู ในการสำรวจสำมะโนประชากร ในความเป็นจริง โดยดั้งเดิมเราเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เมื่อพวกเขาได้ลงมาจากศาสนาที่สูงส่งและการกระทำที่สูงส่งของพวกเขาและได้กลายเป็นผู้ที่คดโกง พวกเขาเริ่มเรียกตนเองว่าเป็นฮินดู เหตุใดจึงให้ชื่อว่า “ฮินดู”? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้เช่นกัน ลูกควรถามพวกเขาว่า: จงบอกพวกเราว่า ใครก่อตั้งศาสนาฮินดูของท่าน? นั่นคือชื่อของฮินดูสถาน ไม่มีผู้ใดจะสามารถบอกสิ่งใดๆ แก่ลูกได้ ลูกๆ รู้ว่าศาสนาบราห์มิน ศาสนาเทพและศาสนานักรบกำลังถูกก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ พวกเขาพูดว่า: ขอคารวะต่อบราห์มินผู้ที่จะกลายเป็นเทพ บราห์มินเป็นอันดับหนึ่งที่สูงส่งที่สุด ในความเป็นจริงยุคทองถูกเรียกว่าเป็นสวรรค์ แม้แต่อาณาจักรของรามจันทราที่ไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นสวรรค์ได้ ครั้งหนึ่งของวงจรเป็นอาณาจักรของรามและอีกครั้งหนึ่งของวงจรเป็นอาณาจักรของปีศาจ ต้องมีการสร้างสมสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดไว้ในหัวใจของลูก ในเวลานี้ลูกควรจะทำอะไรเพื่อที่จะไปสู่สวรรค์? แน่แน่นอนว่าลูกต้องคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ตัณหาราคะคือ ศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด จงเอาชนะสิ่งนั้นและคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ เหตุนี้เองจึงได้มีการแสดงสัญลักษณ์ของดอกบัว ขณะอาศัยอยู่ที่บ้าน จงกลับมาบริสุทธิ์เช่นดอกบัว ตัวอย่างนี้ใช้สำหรับลูก พระเยซูคริสต์ไม่สามารถคงอยู่อย่างบริสุทธิ์เช่นดอกบัวขณะอาศัยอยู่ที่บ้าน พวกเขาเล่นบทบาทของหนทางแยกไปอยู่อย่างโดดเดี่ยว พวกเขาไม่สามารถอาศัยอยู่ในครัวเรือนได้ เหตุนี้เองพวกเขาละทิ้งบ้านและครอบครัวและจากไป ลูกสามารถเปรียบเทียบการสละละทิ้งสองรูปแบบ มีอนุสรณ์ของผู้ที่อาศัยอยู่ในครัวเรือน พ่อพูดว่า: ขณะอาศัยอยู่ที่บ้าน ขอเพียงมี

ความกล้าหาญและมีชีวิตบริสุทธิ์เช่นดอกบัวในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ลูกอาจจะอาศัยอยู่ที่บ้านของลูกถึงแม้ว่าชั้นยาสซีเหล่านั้นจะทิ้งบ้านและครอบครัวของพวกเขาก็ตาม มีชั้นยาสซีมากมาย ต้องมีการจัดเตรียมอาหารสำหรับพวกเขา ในตอนแรก พวกเขาเคยสาโทประธานด้วยเช่นกันและในเวลานี้พวกเขาก็ทำไม่ประธาน นี่คือบทบาทของพวกเขาในละคร สิ่งเดียวกันจะเกิดขึ้นอีกครั้ง พ่ออธิบายว่า: โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้กำลังจะถูกทำลายอย่างแน่นอน พวกเขาเฝ้าแต่่มชู้กันและกันในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ว่า “ หากไม่ทำสิ่งนี้ จะเกิดสงครามครั้งใหญ่อย่างแน่นอน” ลูกๆ เข้าใจว่าสิ่งเดียวกันนี้ได้เกิดขึ้นในวงจรที่แล้วด้วย มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ศาสนาว่าจรวดชิปนาวุธออกมาจากท้องของพวกเขาและสิ่งนี้สิ่งนั้นได้เกิดขึ้น พวกเขายังทำหน้าที่กนกแฟนซีในช่วงเทศกาลโฮลี ในความเป็นจริงจรวดชิปนาวุธเหล่านั้นนำมาซึ่งการทำลายล้าง ลูกๆ ยังรู้ด้วยว่า ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นในอดีตจะต้องกลับมาซ้ำรอย สิ่งใดก็ตามที่ถูกกำหนดไว้แล้วกำลังจะเกิดขึ้นอีกครั้ง ลูกมีสาระสำคัญอย่างสมบูรณ์ในสติปัญญา ไม่ใช่แค่เรื่องของกรการกล่าวสิ่งใดเท่านั้น แต่ลูกไม่สามารถประณามผู้ใดได้ เพราะนั่นคือบทบาทในละคร ลูกเพียงแต่ต้องให้สาสน์ของพ่อ ละครนี้คงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลาย ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าจุดหมายปลายทางคืออะไร การบรรจบพบกันของตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและการเริ่มต้นของยุคทองเป็นที่รู้จักกันอย่างดี สิ่งนี้เรียกว่ายุคที่เป็นสิริมงคลที่สุด ทุกวันนี้ บาบอธิบายแก่ลูกๆ เกี่ยวกับยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดอย่างชัดเจนมาก นี่คือยุคสำหรับการกลายเป็นผู้ที่ส่งที่สุด ลูกทั้งหมดจะกลับมาสาโทประธานและสูงส่ง ในเวลานี้พวกเขาทำไม่ประธานและตกต่ำ ลูกเข้าใจด้วยคำเหล่านี้ ยุคเหล็กจะมาถึงจุดจบและยุคทองก็จะมา จากนั้นก็จะมีเสียงร้องของชัยชนะ มีเรื่องราวที่เล่าเกี่ยวกับสิ่งนั้น นี่คือนี่สิ่งที่ย้ายตายที่สุด มีเรื่องราวที่ลบลวงมากมาย พ่อเองนั่นที่และอธิบายว่าลูกได้ร้องเพลงสรรเสริญท่านในหนทางบัดดี ในเวลานี้พ่อกำลังแสดงหนทางไปสู่ดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความสงบในทางปฏิบัติให้แก่ลูก การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสคือ สภาพของความสุข และการตกต่ำคือ สภาพของความทุกข์ ในยุคเหล็กมีความสุขและในยุคทองมีความสุข เมื่อลูกอธิบายสิ่งนี้ พวกเขาทั้งหมดจะเข้าใจ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป พวกเขาจะเฝ้าแต่เข้าใจสิ่งนี้ เวลาเหลืออยู่เพียงเล็กน้อยและจุดหมายปลายทางนั้นก็สูงมาก เมื่อลูกไปที่วิทยาลัยและอธิบายความรู้นี้ พวกเขาจะเข้าใจสิ่งนี้อย่างดีมาก วงจรของละครนี้เฝ้าแต่หมุนไปอย่างแท้จริง ไม่ใช่ว่ามีโลกอีกโลกหนึ่ง พวกเขาคิดว่ามีโลกอื่นอยู่เหนือขึ้นไป เหตุนี้เองพวกเขากำลังไปยังดวงดาวต่างๆ ฯลฯ ในความเป็นจริงไม่มีสิ่งใดข้างบนนั้น พระเจ้าคือ ผู้เดียวและสิ่งสร้างคือ หนึ่งเดียว นี่คือนี่โลกมนุษย์เพียงโลกเดียว มนุษย์คือมนุษย์ แต่มีศาสนาของร่างกายจำนวนนับไม่ถ้วน มีความหลากหลายมากมายอย่างยิ่ง ในยุคทอง มีเพียงศาสนาเดียวและเคยถูกเรียกว่าดินแดนแห่งความสุข ยุคเหล็กคือ ดินแดนแห่งความทุกข์ นี่คือการละเล่นของความสุขและความทุกข์ พ่อสามารถให้ความทุกข์แก่ลูกๆ ของท่านได้หรือ? ท่านมาและปลดปล่อยลูกออกจากความทุกข์ ผู้เดียวนี้คือ ผู้จัดความทุกข์จะสามารถให้ความทุกข์กับผู้ใดได้เล่า? ในเวลานี้คืออาณาจักรของราวัน มนุษย์มิกิเลสทั้งทำ และเหตุนี้เองจึงเรียกว่าเป็นอาณาจักรของราวัน ในเวลานี้ลูกๆ มีความลับของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์โลกในสติปัญญา ลูกได้ยินสิ่งนี้ทุกวัน นี่คือการศึกษาค้นคว้าอย่างจริงจัง ดังนั้นพ่ออธิบายว่า มีเวลาเล็กน้อยที่เหลืออยู่ ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกอย่างสมบูรณ์จากพ่อ ในเวลานี้ ผู้คนจะค่อยๆ เข้าใจว่าลูกคือผู้ที่แสดงหนทางไปสู่พระเจ้า ไม่มีใครอื่นในโลกสามารถแสดงหนทางไปถึงพระเจ้าแก่ลูกได้ เพียงพระเจ้าเท่านั้นสามารถแสดงหนทางไปสู่ตัวท่านเองแก่ลูกได้ ลูกคือลูกๆ ของท่าน ผู้ให้สาสน์ ผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือในวงจรที่แล้วจะกลายเป็นเช่นเดียวกันอีกครั้งและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันด้วย ลูกๆ ควรไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ และให้คำแนะนำว่า: บาบ ฉันคิดว่าควรจะมีรูปภาพเหล่านี้ ผู้คนจะสามารถเข้าใจอย่างชัดเจนมากจากรูปภาพนั้น บาบบอกลูกให้ทำรูปภาพน้อยลงเพราะศูนย์บางศูนย์นั้นเล็กมาก ยกที่จะเก็บได้ 5 -7 ภาพ บาบพูดว่า: ควรจะมีกิตะพาชาลาในทุกบ้าน หลายคนทำทุกสิ่งในห้องเดียว เมื่อลูกวางรูปภาพหลักที่นั่น ผู้คนสามารถเข้าใจได้ว่าพระเจ้าเป็นใครในที่สุดและลูกสามารถได้รับอะไรจากท่าน ลูกเรียกพระเจ้าว่าبابา ลูกจะไม่พูดว่า “ บาบูลนาถ บาบ ” ลูกจะไม่แม้พูดว่า “ รูดร้า บาบ ” คำว่าชีพบาบานั้นเป็นที่รู้จักอย่างดีมาก บาบพูดว่า: นี่คือนี่ไฟบูชาญูของความรู้เดียวกันนี้จากวงจรที่แล้ว พ่อเชื่อว่าไม่มีชีวิตจำกัดได้สร้างไฟบูชาญู ท่านได้สร้างสิ่งสร้าง บราห์มินผ่านบราห์มา ท่านเข้ามาในบราห์มาและทำการก่อตั้ง นี่คือนี่ความรู้ของราชาโยคะ และนี่ก็เป็นไฟบูชาญูที่ทั้งโลกเก่าจะถูกสังเวย ผู้เดียวกันนั้นคือพ่อ ครู กูรูและมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่สามารถมีใครอื่นเป็นเช่นท่าน ทุกวันนี้ เมื่อพวกเขาสร้างไฟบูชาญู พวกเขาวางคัมภีร์ศาสนาไว้ทั้งสี่ด้าน พวกเขามีภาชนะใส่สิ่งของเครื่องสังเวย ในความเป็นจริง พวกเขาได้ลบลวงแบบไฟบูชาญูของความรู้ที่ ที่นี้ลูกไม่มีสิ่งใดที่เป็นทางกาย ในเวลานี้ลูกๆ ได้พบพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดและความรู้ที่ไม่มีชีวิตจำกัด ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ ลูกเท่านั้นที่รู้ว่าการสังเวยที่ไม่มีชีวิตจำกัดนั้นจะเกิดขึ้นในไฟนี้ โลกเก่าจะถูกทำลาย ลูกเฝ้าแต่มีประสบการณ์ของความสุขว่าอาณาจักรของรามกำลังถูกก่อตั้ง และนั่นเป็นสิ่งที่ดีมาก อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ก่อตั้งบางสิ่งจะทำสิ่งนั้นเพื่อตนเอง เขาจะทำความเพียรพยายามทั้งหมดเพื่อตนเอง ลูกรู้ว่าสงครามมหาภารตะนี้ได้เริ่มขึ้นมาจากไฟบูชาญูด้วย มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างเรื่องที่มีชีวิตจำกัดเหล่านั้นและเรื่องที่ไม่มีชีวิตจำกัดเหล่านี้ ที่นี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อตนเอง

จนกว่าลูกได้รู้จักพ่อ ลูกจึงสามารถได้รับมรดก เพียงพ่อเท่านั้นมาและสอนลูก ๆ ดวงวิญญาณ ทุกสิ่งของลูกแฝงตัว ดวงวิญญาณที่ก้าวร้าวรุนแรงจะต้องกลายมาเป็นผู้ที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรง ลูกต้องไม่โกรธกับผู้ใด เมื่ออุทิศกิเลสทั้งห้าเท่านั้น ลางร้ายจะถูกขจัดออกไปได้ เพราะสิ่งนี้ที่ลูกได้กลายเป็นผู้ที่น่าเกลียด ในเวลานี้ลูกสามารถกลับมาเติมเต็มด้วยทุกคุณธรรมสิบหกของศาสนาสมบูรณืเติมได้อย่างไร? พ่ออธิบายสิ่งนี้แก่ลูก ใครได้ทำให้ลักษณะและนารายณ์กลายเป็นเช่นนั้น? ทั้งสองได้พบกูรูใดหรือไม่? พวกเขาเคยเป็นนายของโลก แน่แน่นอนว่าพวกเขาต้องได้แสดงการกระทำที่ดีในชาติเกิดที่แล้ว เหตุอันเองจึงได้รับชาติเกิดที่ดี ชาติเกิดที่ดีได้รับการจากการกระทำที่ดี แน่แน่นอนว่ามีความสัมพันธ์กันระหว่างบราห์มาและวิษณุ บราห์มากลายเป็นวิษณุในหนึ่งวินาที มนุษย์เปลี่ยนเป็นเทพและสิ่งนี้คือการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที ทันทีที่ลูกเป็นของพ่อ ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของการหลุดพ้นในชีวิต ราชาและปวงประชาทั้งหมดได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ใครก็ตามที่จะไปที่นั่นต้องกลายเป็นผู้ที่ได้รับการหลุดพ้นในชีวิต พ่ออธิบายแก่ทุกคนจากนั้นก็เป็นเรื่องของการทำความเพียรพยายามเพื่อจะได้รับสถานภาพที่สูง ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก เหตุใดเราจึงไม่ควรเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงเล่า? ด้วยการจดจำพ่ออย่างมาก ลูกจะสามารถนั่งในหัวใจของท่านได้ นั่นคือการนั่งบนบัลลังก์ พ่อไม่ได้ให้ความลำบากมากมายแก่ลูก ความเพียรพยายามอื่นใดที่ท่านจะทำให้ผู้เป็นแม่ที่ไร้เดียงสาทำได้เล่า? การจดจำระลึกถึงพ่อแฝงตัว ความรู้นั้นได้รับการเปิดเผย มีคำกล่าวว่า “คำบรรยายของผู้นี้ดีมาก” อย่างไรก็ตามเขาอยู่ในโยคะมากเพียงใด? เขาจดจำพ่อหรือไม่? เขาจดจำพอนานเท่าไร? ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของหลายชาติเกิดของลูกจะได้รับการปลดปล่อย นี่คือการรู้ทางจิตที่พ่อทางจิต ชีว ท่านั้นที่มาให้ลูกทุกวงจร ไม่มีใครอื่นสามารถให้ความรู้นี้แก่ลูกได้ อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เก็บความลับของละครที่ไม่สูญสลายไว้ในสติปัญญาและอย่าได้กล่าวโทษผู้ใด ทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นผู้มีชีวิตที่สูงส่งที่สุด ประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากพ่อในเวลาอันสั้นนี้
2. เพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง อย่าได้โกรธกับผู้ใด ให้ท่านกิเลสและทำความเพียรพยายามเพื่อกลับมาเติมไปด้วยทุกคุณธรรม

พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ของความสมบูรณ์พร้อม ผู้สัมผัสกับความใกล้ชิดโดยซึมซับความซื่อสัตย์และความสะอาด ในบรรดาคุณธรรมทั้งหมดที่ลูกสร้างสม คุณธรรมหลักคือความซื่อสัตย์และความสะอาด จงมีความสะอาดอย่างแท้จริง ในหัวใจของลูกที่มีต่อกันและกัน เช่นที่ลูกสามารถเห็นทุกสิ่งได้อย่างชัดเจนมากผ่านสิ่งที่สะอาด ในทำนองเดียวกัน ให้ความรู้สึก เจตนา และธรรมชาติของลูกแต่ละคนเป็นที่เห็นได้อย่างชัดเจน ที่ใดมีความซื่อสัตย์และความสะอาด ที่นั่นมีความใกล้ชิด เช่นที่ลูกใกล้ชิดกับบัพาดา ในทำนองเดียวกัน ให้มีความใกล้ชิดกัน ในหัวใจของลูก จงให้ความแตกต่างในธรรมชาติต่างๆของลูกจบสิ้นลง สำหรับสิ่งนี้ จงมีความกลมกลืนกัน ในความรู้สึกของจิตใจและธรรมชาติของลูก เมื่อไม่มีความแตกต่างที่มองเห็นได้ในธรรมชาติของลูกแล้ว ลูกก็สามารถถูกเรียกได้ว่าเป็นภาพลักษณ์ของความสมบูรณ์พร้อม

คติพจน์: การแก้ไขสิ่งที่เสียไปแล้วคือ งานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

*** โอม ซานติ ***